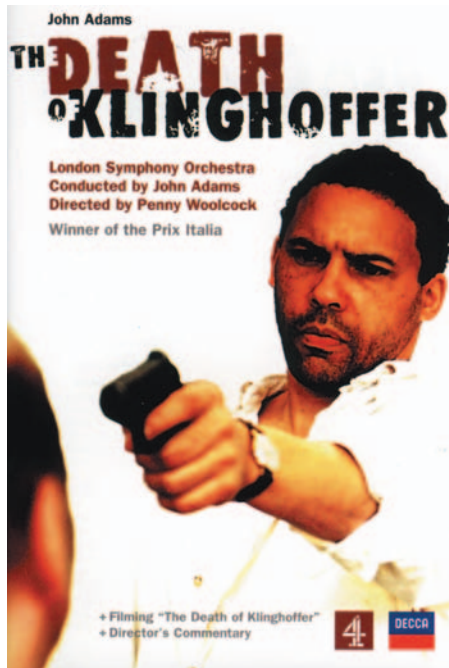

ΟΠΤΙΚΕΣ

JOHN ADAMS

THE DEATH OF KLINGHOFFER

Είναι γεγονός ότι τα πολιτικά γεγονότα δεν αφήνουν αδιάφορους τους ανθρώπους της τέχνης.

Η ευαισθητοποίηση του John Adams ξεκινά με την πρώτη του όπερα "Nixon in China" και συνεχίζει με τη δεύτερη "The death of Klinghoffer", της οποίας η πρεμιέρα πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλες το 1991, κατά τη διάρκεια του πρώτου πολέμου του Κόλπου.

Το θέμα της όπερας είναι η πειρατεία του κρουαζιερόπλοιου των ιταλικών γραμμών Achille Lauro, από Παλαιστίνιους τρομοκράτες το 1985 με αποκορύφωση τη δολοφονία του ανάπηρου εβραίου επιβάτη Leon Klinghoffer. Η αρχική σκηνική παραγωγή του Peter Sellars πήγε στη Λυών και τη Βιέννη, και από εκεί στο Μπρούκλιν και το Σαν Φρανσίσκο.

Ο Adams και η συγγραφέας των λιμπρέττων Alice Goodman είχαν τολμήσει να δώσουν μια ίση φωνή και στις δύο πλευρές, χωρίς να κάνουν διάκριση για το ποιά πλευρά έχει δίκιο, με την ελπίδα ότι και οι πολιτικοί θα έκαναν το ίδιο. Αποτέλεσμα της στάσης αυτής, ήταν η οργάνωση διαδηλώσεων από τις εβραϊκές κοινότητες υποστηρίζοντας την ανεπαρκή καταδίκη της ενέργειας των τρομοκρατών. Επιπλέον μια άλλη απόδοση της όπερας που σχεδιάστηκε στη Βοστώνη το 2001 ακυρώθηκε λόγω της ανάμνησης της τρομοκρατικής επίθεσης της 11ης Σεπτεμβρίου.

Ο θάνατος Klinghoffer δεν είναι ένα απλό αφήγημα, αλλά μια απλή μετάφραση μιας φρικιαστικής πραγματικότητας σε ένα μελοδραματικό θρίλερ. Μετά από την λογοκρισία που έχει υποστεί το έργο ο σκηνοθέτης Penny Woolcock και ο συνθέτης John Adams προσάρμοσαν στην οθόνη την αρχική σκηνική έκδοση δίνοντας μια "νατουραλιστική" άποψη. Η ταινία γυρίστηκε στην Μεσόγειο με το φακό να εστιάζει στη καρδιά της ενέργειας, τον τρόπο και το χάος της πειρατείας μέσα από το ιστορικό υπόβαθρο του πολέμου της Μέσης Ανατολής.

Τεχνικά χαρακτηριστικά:

Διάρκεια: 119+47 min.

Subtitles (opera): Gb, F, D, It, Es.

Sound format: surround

Picture format: pal, ntsc.

TAVENER

CHORAL IKONS

Η χορωδία "The Choir" τραγουδά τη φωνητική μουσική του Sir John Tavener.

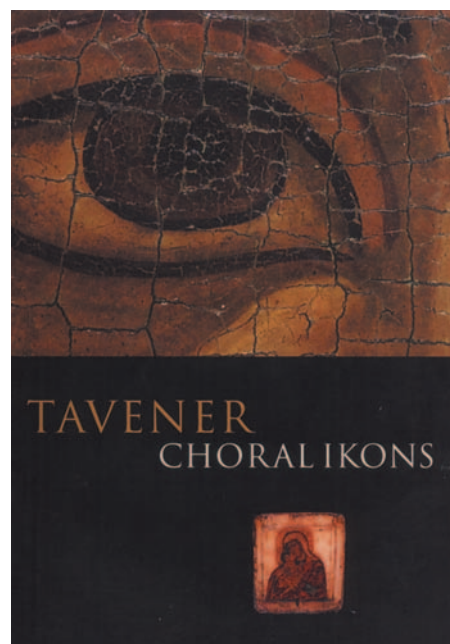
Όλα τα οπτικά συστατικά που περιέχονται σ' αυτό το dvd διαμορφώνουν με θεαματικό τρόπο μια εικονική πραγματικότητα του εσωτερικού της Αγίας Σοφίας κατά την Βυζαντινή εποχή.

Ο ίδιος ο συνθέτης περιγράφει τη μουσική του ως ένα αποτέλεσμα μυστικισμού και εσωτερικού κραδασμού που του προκάλεσαν οι στίχοι των βυζαντινών ύμνων.

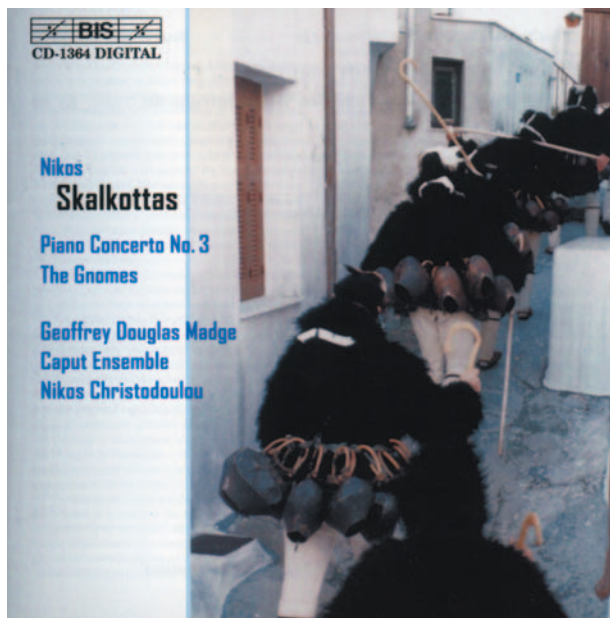
Το έργο "Choral Ikons" είναι καθαρά εμπνευσμένο από τους βυζαντινούς ήχους και διαμορφώνει τους στίχους με τρόπο που μπορεί να προσεγγίσει ακόμη και έναν Ισλαμιστή ακροατή. Αυτός άλλωστε είναι και ο σκοπός του συνθέτη.

Η χορωδία πετυχαίνει αυτό τον στόχο της παραγωγής, μιας και σκοπός της σύστασής της είναι μόνο οι "dvd-video" εγγραφές (δημιουργεί παραγωγές για το BBC). Τα μέλη της προέρχονται από τη "Royal Academy" του Λονδίνου και διευθυντής είναι ο James Whitbourn.

Τεχνικά χαρακτηριστικά: Διάρκεια: 100min. Subtitles: F, Gb, D, Es.
Sound format: surround, lpcm stereo **Picture format:** pal, ntsc.

ακροάσεις

ΝΙΚΟ™™ ΚΑΣΚΟΤΑ™™

Piano concerto n°3

- The Gnomes

Κυκλοφόρησε ένα ακόμα CD από την σουηδική δισκογραφική εταιρεία BIS, με έργα του Ν. Σκαλκώτα: το «Κοντσέρτο αρ.3» για πιάνο και δέκα πνευστά όργανα και «Τα Παγανά» (σε αγγλική απόδοση: "The Gnomes").

Συντελεστές του δίσκου, ο Αυστραλός πιανίστας Geoffrey Douglas Madge, το σύνολο "Caput Ensemble" και ο μαέστρος Νίκος Χριστοδούλου, ο οποίος έχει γράψει και τα συνοδευτικά κείμενα του ένθετου φυλλαδίου. Χάρη σε αυτή την πολύ σημαντική έρευνα πληροφορούμαστε ενδιαφέροντα στοιχεία για τα έργα και τους δημιουργούς τους.

Το «Κοντσέρτο αρ.3» γράφτηκε το 1939 και στη σύνθεσή του ο Σκαλκώτας χρησιμοποίησε την ελεύθερη ατονική συνθετική μέθοδο. Παρόλο που το αγαπούσε πολύ, δεν ευτύχησε ποτέ να το ακούσει παιγμένο.

Η πρώτη εκτέλεση του έργου δόθηκε το 1969, όπου λόγω των τεχνικών του δυσκολιών τρεις διαφορετικοί

πιανίστες μοιράστηκαν τα τρία μέρη! Ο δαιμόνιος Geoffrey Madge, γνωστός και από τις συνεργασίες του με τον Ξενάκη, είναι ο πρώτος που έπαιξε ολόκληρο το έργο.

«Τα Παγανά», μουσική για μπαλέτο, γράφτηκε την ίδια χρονιά με το Κοντσέρτο. Πρόκειται για μία σουίτα για οργάνικό σύνολο που έγινε από ενορχηστρώσεις μικρών κομματιών για πιάνο του Bartok, του Stavinisky και του ίδιου του Σκαλκώτα. Το έργο είναι γραμμένο σε τονικό ιδίωμα. Πρωτοπαρουσιάστηκε το Δεκέμβρη του 1939, από τη Σχολή Χορού Πράτσικα σε συνεργασία με το συνθέτη και τις χορογράφους Μαρία Χορς και Ζουζού Νικολούδη που λάβαν μέρος και στο χορό. Η υπόθεση του μπαλέτου αναφέρεται στους χριστουγεννιάτικους θρύλους των καλλικάντζαρων που σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας ονομάζονται και παγανά. Η μουσική αποτελείται από δεκατέσσερα μικρά κομμάτια χωρισμένα σε τρία τμήματα.

Tony banks

Seven

Ο ιδρυτής του rock συγκροτήματος της δεκαετίας του '70, "Genesis" συναντά την Συμφωνική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου.

Η "London Philharmonic Orchestra" μας έχει συνηθίσει σε συμπράξη με rock συγκροτήματα ή rock μουσικούς, όπως: Rolling Stones, Deep Purple, Jethro Tull. Στην παραγωγή αυτή όμως συμπράττει με έναν ρόκερ αλλά για την εκτέλεση ενός συμφωνικού έργου.

Το έργο "Seven" είναι μια σουίτα για ορχήστρα σε επτά μέρη. Εμνευσμένο από ιδέες που είχε ο συνθέτης από τα νεανικά του χρόνια, αλλά γραμμένο στην ώριμη ηλικία. Τα περισσότερα θέματα είναι αργά που συχνά δημιουργούν μια αντίθεση με την ασυνήθιστη χρήση των ορχηστρικών ηχοχρωμάτων και τεχνικών.

Παρ'ότι αρχικά δημιουργεί την αίσθηση μιας ακόμα κινηματογραφικής μουσικής, στην πραγματικότητα έχει να δώσει μια άλλη συνθετική άποψη της σύγχρονης μουσικής μέσα από τις ιδέες ενός συνθέτη που έχει γράψει μουσική σε διαφορετικά στυλ και για διάφορα σχήματα.

